

En særlig gave

»Det må være Helligånden,« tænkte Mehrimah.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Frankrig.

»Mehrimah! Fatima! Missionærerne er her,« kaldte mor.

Mehrimah lukkede sin bog med historier fra skrifterne og løb ind i stuen. Missionærerne havde undervist familien om Jesus Kristus. Mehrimah og hendes familie skulle snart døbes. Hun kunne ikke vente!

Mehrimah satte sig sammen med sin familie.

»I dag skal vi tale om Helligånden,« sagde ældste Moed'i. »Han hjælper os med fred og trøst fra vor himmelske Fader.«

»Han opfordrer os også til at gøre gode ting,« tilføjede ældste Campbell. »Og han hjælper os med at vide, hvad der er sandt. I har sikkert følt Helligånden før.«

Mehrimah tænkte på dengang, hun blev undervist i Mormons Bog. Hun følte fred og glæde. Det var sådan hun vidste, at den var sand. Var det Helligånden?

»Efter I er blevet døbt, vil I blive givet Helligåndsgaven,« sagde ældste Moed'i. »Det betyder, at han altid kan være sammen med jer for at hjælpe jer og vejlede jer.«

»I denne uge skal I være meget opmærksomme på jeres tanker og følelser,« sagde ældste Campbell. »Hold øje med tidspunkter, hvor Helligånden taler til jer.«

Samme aften mens familien bad, lagde Mehrimah mærke til, hvordan hun havde det indeni. Hun følte ro og fred. Det føltes næsten som om, der var nogen, som gav hende et stort kram. *Det må være Helligånden, tænkte hun.*

I kirken om søndagen lyttede Mehrimah til en sang om Jesus Kristus. Hun var glad. Den gav hende lyst til at hjælpe andre mennesker. *Det må også være Helligånden, tænkte hun.*

Før hun gik i seng, læste Mehrimah i sin bog med historier fra skrifterne. Hendes søster, Fatima, bad om også at få lov til at læse. Mehrimah sagde nej.

Mehrimah blev ved med at læse. Men hun havde det dårligt med ikke at dele.

»Undskyld,« sagde hun til Fatima. »Skal vi læse sammen?«

Fatima satte sig ved siden af hende. De skiftedes til at læse. Mehrimah følte sig varm og glad. *Det må være Helligånden, tænkte hun.*

Endelig kom den dag, hvor deres dåb skulle finde sted. Mehrimah og hendes familie tog hen til kirkebygningen og skiftede til hvidt tøj.

Mehrimah blev døbt først. Vandet var koldt, men det var med glæde, at hun indgik en pagt med vor himmelske Fader. Mor lagde et håndklæde om hende. Så så hun mor, papa og Fatima blive døbt.

Mehrimah skiftede tilbage til sit tørre tøj. Nu var det tid til at blive bekræftet.

Missionærerne lagde deres hænder på Mehrimahs hoved. »Vi bekræfter dig som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige,« sagde ældste Campbell, »og siger til dig, modtag Helligånden.« Mehrimah følte sig varm over det hele, da hun lyttede til resten af velsignelsen.

Efter Mehrimah var blevet bekræftet, gav mor hende et kram. »Hvordan har du det?«

»Virkelig godt,« sagde Mehrimah. »Efter de lagde deres hænder på mit hoved, følte jeg noget, og det føltes som fred.« Hun smilede. »Det føltes som om, at nogen bad mig om at leve et godt liv, hjælpe folk og holde buddene.«

»Ved du, hvad du følte?« spurgte mor.

»Ja, det gør jeg,« sagde Mehrimah med skinnende øjne. »Det var Helligånden.« ●

HELLIGÅNDEN

Helligånden kaldes også nogle gange »Ånden«. Han bringer os budskaber fra vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Han trøster os og lærer os, hvordan vi træffer gode valg. (Se L&P 79:2). Gå til side 21 for at lære om nogle af de måder, vi kan høre hans røst på.